

WANNEER MOET EEN CHRISTIN EEN HOOFDBEDEKKING DRAGEN?

Een bijbelstudie over 1 Korinthe 11:5-10

door Redactie SoundWords

"En iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar hoofd; want het is een en het zelfde alsof zij geschoren was ... maar als het voor een vrouw een schande is zich het haar te laten afknippen of zich te laten scheren, laat zij zich dan dekken ... Daarom behoort een vrouw een macht op haar hoofd te hebben ter wille van de engelen ... Oordeelt bij uzelf: is het gepast dat een vrouw ongedekt tot God bidt?"

1 Korinthe 11:5,6,10,13

Inhoud

1. Inleiding.....	3
2. Aan wie is 1 Korinthe gericht?.....	4
3. Heeft de hoofddoek alleen culturele achtergronden?.....	5
4. Dit thema in het licht van de algemene scheppingsordening.....	7
5. Argumenten pro en contra	9
A) De hoofdbedekking van de vrouw buiten de gemeente	9
B) De hoofdbedekking van de vrouw in de samenkomsten van de gemeente	11
Contra hoofdbedekking in de gemeente	11
Pro hoofdbedekking in de gemeente	12
Verdere argumenten pro hoofdbedekking in de gemeente.....	13
C) De hoofdbedekking van de vrouw bij het persoonlijk gebed.....	15
6. Slot.....	16

1. INLEIDING

Wat zegt u? Moet de vrouw haar hoofd bedekken? In welke tijd leven wij eigenlijk? Zijn wij hier misschien bij moslims? Dat soort opmerkingen kan men horen, wanneer men het thema hoofdbedekking vanuit Christelijk oogpunt aansnijdt.

Het is daarom niet eenvoudig vandaag de dag over dit thema een artikel samen te stellen. Maar moeten wij zwijgen, wanneer de Bijbel erover spreekt? Zullen wij dit onderwerp dan maar uit de weg gaan? Waarom zouden wij tegen van alles en nog wat stelling nemen? Toch wordt er steeds weer over deze vragen gediscussieerd onder Christenen. En wij geloven niet zonder reden. Tenslotte loopt een vrouw gevaar door een verkeerd gedrag in deze zaak haar hoofd te onteren (vers 5), iets te doen wat in de ogen van God en voor de engelen schandelijk en onwelvoeglijk is (vers 10).

Daarom willen wij toch enkele regels aan dit thema wijden. Het is onmogelijk om vanaf deze plaats op ieder argument in te gaan dat in de loop van de kerkgeschiedenis naar voren is gebracht. Toch zal de lezer merken dat wij vele meningen als ongegrond beschouwen, of ook juist de moeite waard vinden om te overdenken. Dit artikel wil zeker geen nieuw gebod invoeren, maar ertoe aansporen na te denken over een niet onbelangrijke zaak.

2. AAN WIE IS 1 KORINTHE GERICHT?

Om het geldigheidsgebied van dit thema te begrijpen, moeten wij ons bezig houden met de vraag aan wie de eerste Korinthebrief geschreven werd. De beantwoording van deze vraag zal aantonen dat de gedachte dat deze boodschap alleen voor de Korinthiers gold, ongegrond is. In de eerste twee verzen van 1 Korinthe staat: "Paulus, geroepen apostel van Christus Jezus door [de] wil van God, en Sosthenes, de broeder, aan de gemeente van God die in Korinthe is, aan [de] geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen, in elke plaats, die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen, zowel hun als onze [Heer]".

Dat de boodschap van de brief niet alleen aan Korinthe gericht was, vinden wij ook in diverse andere plaatsen in 1 Korinthe (bijvoorbeeld 4:17; 7:17; 14:33-37; 16:1). Het is interessant te zien dat dit accent in geen enkele brief zo sterk wordt gelegd als juist in deze brief, die in de recente kerkgeschiedenis zo zwaar aangevochten is. Niet alleen vanwege het gedeelte in 1 Korinthe 11, waar het om de hoofdbedekking gaat, maar bijvoorbeeld ook vanwege de verzen in 1 Korinthe 14:34-37, waar het om het zwijggebod voor de vrouwen in de gemeente gaat.

3. HEEFT DE HOOFDDOEK ALLEEN CULTURELE ACHTERGRONDEN?

De brief is dus niet alleen voor Griekse tijdgenoten maar voor alle Christenen, die zich op de Bijbel als de enige bron van Goddelijke openbaring baseren. Maar, zeg je misschien, de hoofdbedekking was alleen voor de toenmalige cultuur gedacht. Zoals we zojuist gezien hebben, gelden de aanwijzingen van de eerste Korinthebrief voor alle plaatsen, waar men de naam van de Heer Jezus aanroept. En toen al waren er gemeenten afkomstig uit volkomen verschillende culturen. Dus is het helemaal onjuist, hier aan aanwijzingen voor een heel bepaalde cultuur in Korinthe of Griekenland te denken. Bedenkt men bovendien dat Paulus in vers 10 schrijft: "Daarom behoort een vrouw een macht op haar hoofd te hebben ter wille van de engelen", dan wordt het nog duidelijker, want er staat: "ter wille van de engelen". Zouden engelen soms cultuurgebonden wezens zijn?

Als het punt van de hoofdbedekking werkelijk cultuurgebonden geweest zou zijn, wie geeft ons dan de garantie dat niet vele dingen in deze brief en vele andere zaken in de Bijbel ook louter cultuurgebonden zijn. Waarom was het nog tot het begin van de 20e eeuw volkomen vanzelfsprekend dat een vrouw haar hoofd in een godsdienstoefening bedekte? Nog eens bewust extreem geformuleerd: Was de weg der behoudenis misschien ook cultuurgebonden en kunnen we vandaag het heil ook langs een andere weg verkrijgen?

In dezelfde brief waarschuwt de apostel Paulus voor vele dingen, voor de afgodendienst, voor de onverschilligheid tegenover moreel boze mensen, voor het misbruik van de gaven, enzovoorts. Waren deze dingen nu werkelijk alleen voor de oren van de Korinthiers bedoeld? Waren deze dingen

cultuurgebonden en voor ons vandaag niet meer relevant? Zeker, de afgodendienst is in onze tijd in de regel een andere als toen; zeker, de morele boosheid van vandaag is vaak van een andere soort als toen, en zeker moet de vrouw zich ook in haar hele leven afvragen waar zij eventueel haar positie als vrouw verlaat en die van de man inneemt (of omgekeerd!). Maar dezelfde afgodendienst zou ook vandaag nog verwerpelijk zijn, dezelfde morele boosheid zou vandaag evenzo boos zijn. Zou Paulus, wanneer hij vandaag deze brief zou moeten schrijven, werkelijk afzien van dit gedeelte in 1 Korinthe 11? Absoluut niet!

Waarom hebben wij geen problemen met de meeste uitingen en vermaningen van de apostel Paulus in deze brief, en beginnen wij alleen bij het thema hoofdbedekking en het zwijgen van de vrouwen in de gemeente te twijfelen? Moeten wij niet eerlijk toegeven dat deze dingen (hoofdbedekking en het zwijggebod voor de vrouwen) gewoon in strijd zijn met de tijdgeest en wij ons daarom innerlijk daartegen verzetten? Het is zeker niet gemakkelijk deze principes vandaag te praktiseren, waar de cultuur geheel tegenovergesteld is.

Zouden wij niet eenvoudig willen proberen om eerlijk tegenover God te zijn en te zeggen: "Heer, onze God, U ziet de tijd waarin wij leven. Het zou voor onze vooruitgang veel eenvoudiger zijn ons aan te passen. Vroeger gingen alle vrouwen met hoofdbedekking naar de kerk, maar vandaag Heer, worden wij voor gek aangezien. Heer, alstublieft, help ons Uw Woord ook vandaag nog ernstig te nemen. Alstublieft, help ons als wij vaak in deze punten huiveren om werkelijk aan het Bijbelse voorbeeld te beantwoorden". Zou zulk een gebed niet oprechter zijn dan al die theologische probeersels die wij God aanbieden, alleen om onze gewetens te ontlasten?

4. DIT THEMA IN HET LICHT VAN DE ALGEMENE SCHEPPINGSORDENING

Hier willen wij een deel van een overdenking van F.B. Hole citeren, omdat wij het zeer belangrijk vinden te verstaan dat het niet om een of ander bijkomstig detail gaat, maar om de beschrijving van de scheppingsordering van God.

Het nieuwe gedeelte begint met vers 2, dat in directe tegenstelling staat met vers 17. Hier was iets waarover de Korinthiers onwetend waren. Blijkbaar hadden zij zich aan de overleveringen gehouden die hen over het gedrag van mannen en vrouwen in verbinding met gebed en profetie gegeven waren, zonder de waarheid te verstaan die aan deze profetieën ten grondslag lag. Dat de man deze geestelijke handelingen met onbedekt hoofd verrichten moest en de vrouw met bedekt hoofd, was niet zoiets als een grillige inval of een willekeurige ordening. Het was integendeel in overeenstemming met de Goddelijke ordening die in verbinding met Christus is ingesteld.

Vers 3 noemt drie betrekkingen waarin het hoofd waarop het betrekking heeft, een hoofdfunctie heeft. De hoogste van hen berust daarop, dat de Heer Jezus toen Hij Mens werd om als Middelaar te kunnen optreden, de plaats van onderworpenheid innam. Jesaja heeft van de komende Knecht van de HEERE geprofeteerd, dat Hij het oor van een Leerling zou hebben en nooit van het Goddelijk onderwijs zou afwijken (Jes. 50:4-5). Dus zou de HEERE Zijn Hoofd en Zijn Leidsman in alle dingen zijn. Dit is in Christus volkomen tentoongespreid en het feit dat Hij nu is opgestaan en verheerlijkt, heeft Zijn positie niet veranderd. Hij is nog altijd de Dienaar vanwege de wil van God, en in eeuwigheid zal het welgevallen van de HEERE in Zijn hand gedijen. In dit opzicht is God het Hoofd van de Mens Christus Jezus.

Maar dan: Christus is het Hoofd van iedere man, en de man van de vrouw. Een zekere orde werd bij de schepping al ingesteld, omdat Adam het eerst geschapen werd, daarna Eva. Op deze ordening wordt ook in de verzen 8 en 9 van dit hoofdstuk gewezen. Zij deelde zijn plaats en zijn waardigheid met hem, maar zelfs in de dagen van onschuld was de leiding aan Adam opgedragen. De zonde heeft dit leiderschap niet gewijzigd, en de in Christus verschenen genade van God ook niet. Zo is Christus het hoofd van de man, en wel van iedere man. En het hoofd van de vrouw is de man.

Ieder lid van het menselijk lichaam wordt vanuit het hoofd bestuurd. Het beeld is daarom zeer eenvoudig en vol betekenis. Het is een vraag van leiding. De vrouw moet die van de man aannemen. De man moet de leiding van Christus aannemen. En Christus neemt de leiding van God aan, en Hij doet dat op een volkomen wijze. Bij ons gebeurt dat zeer onvolkomen. Het grootste deel van de mensheid erkent Christus helemaal niet, en in de tegenwoordige tijd is er veel verzet tegen het leiderschap van mannen, en dat - kenmerkend genoeg - in het bijzonder in de Christenheid. Maar geen van deze verschijnselen verandert het Goddelijke ideaal en de Goddelijke ordening.

Wanneer nu een gelovige, man of vrouw, zich met God en Zijn dingen bezighoudt, zij het bij het bidden (dat betekent wanneer men zich tot Hem richt) of bij het profeteren (dat betekent wanneer men woorden van Hem uitspreekt), dan moeten deze voorschriften met betrekking tot het onbedekte of bedekte hoofd in acht worden genomen als teken daarvan, dat de ordening van God erkend en opgevolgd wordt. De verzen 14 en 15 tonen verder dat in verbinding daarmee de man kort en de vrouw lang haar draagt.

5. ARGUMENTEN PRO EN CONTRA

Maar nu naar de eigenlijke argumenten vóór respectievelijk tegen de hoofdbedekking. Deze discussie moeten wij in drie categorieën indelen:

- A) De hoofdbedekking van de vrouw bij het openlijk bidden buiten de gemeente.
- B) De hoofdbedekking van de vrouw in de samenkomsten van de gemeente.
- C) De hoofdbedekking van de vrouw bij het persoonlijk gebed.

A) De hoofdbedekking van de vrouw buiten de gemeente

Al bij dit eerste punt komt de vraag naar voren: Hoe moeten wij het gedeelte over de hoofdbedekking in 1 Korinthe 11 verstaan? Schrijft Paulus hier alleen met het oog op de samenkomsten van de gemeente, of geldt dat wat hij schrijft ook voor het normale dagelijkse leven van een Christenvrouw. Wanneer wij zeggen: dit geldt alleen voor de samenkomsten van de gemeente — tenslotte gaat het in 1 Korinthe 10 om de betekenis van de samenkomst tot broodbreking, en het verdere verloop van hoofdstuk 11 gaat over de samenkomsten van de gemeente en ook hoofdstuk 12 en 14 hebben de samenkomsten van de gemeente op het oog — dan dringt zich de vraag op waarom de apostel schrijft: "En iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar hoofd" (vers 5)? Staat er niet in hoofdstuk 14:34 dat de vrouwen moeten zwijgen in de gemeente? Hier staat echter, "En iedere vrouw die ... profeteert".

De conclusie ligt eigenlijk voor de hand dat de apostel Paulus hier niet direct over de samenkomsten van de gemeente

spreekt. Want profeteren kan de vrouw volgens 1 Korinthe 14 in de samenkomsten van de gemeente niet. Maar ook 1 Korinthe 10:23-33 - het voorafgaande gedeelte - heeft niet betrekking op de samenkomsten van de gemeente, maar is algemeen geldig. Pas in het volgende gedeelte - vanaf hoofdstuk 11:17 - gaat de apostel expliciet spreken over het samenkomen: "(...) wanneer u als gemeente samenkomt".

De vraag of de hoofdbedekking eigenlijk wel iets met de gemeente te maken heeft, zullen wij onder punt B) proberen te verklaren. In ieder geval menen wij dat men uit vers 5 duidelijk moet concluderen, dat Paulus hier niet uitsluitend over de zogenoemde samenkomsten 'als gemeente' spreekt.

Vaak kan men het argument horen dat de vrouw in de gemeente niet moet leren, maar dat bidden en profeteren wel geoorloofd is. Deze uitleg wijzen wij af. Want als men 1 Korinthe 14:34 nauwkeurig bekijkt, blijft daar eigenlijk geen ruimte voor de mogelijkheid dat een vrouw in de gemeente kan bidden of profeteren. Interessant is ook dat er in 1 Timotheus 2:1 staat, dat de mannen op elke plaats moeten bidden. Verder kunnen wij hier echter niet op deze problematiek ingaan.

In ieder geval verwijst vers 5 minstens naar activiteiten buiten de gemeente, bijvoorbeeld in geestelijke gesprekken, in kinderbijeenkomsten, bij gelegenheden waar vrouwen elkaar ontmoeten, wanneer een moeder met de kinderen bidt, enzovoorts. De vrouw moet altijd daar, waar zij de plaats van een man inneemt en bidt of profeteert, haar hoofd bedekken. Daarmee toont zij aan de zichtbare en de onzichtbare wereld, oftewel engelenwereld, dat zij de haar door God gegeven positie begrijpt en daarmee instemt. Dat geldt natuurlijk in het bijzonder wanneer mannen aanwezig zijn.

Natuurlijk weten wij hoe moeilijk het is dit in praktijk te brengen. Wij kennen zelf vrouwen die niet minder moeilijkheden met deze dingen hebben. Maar geef deze kwestie niet op, zet er niet te snel een punt achter, maar probeer altijd weer, ook in deze problemen, naar de wil van God te vragen en die dan ook

te doen. Zoals de mannen opgeroepen worden op elke plaats te bidden, en vele mannen deze opdracht nog niet nagekomen zijn, zo zou het fataal zijn als zij voor zichzelf eens voor altijd zouden besluiten, hun opdracht principieel niet na te komen. Zo zouden ook jullie, lieve zusters, je niet principieel moeten afsluiten voor de Bijbelse opdracht. Spreek er toch eenvoudig open over bij een vrouwenkring of iets dergelijks, en je bang bent dat je voor gek wordt aangezien wanneer je bij het bidden het hoofd bedekt — of bij het profeteren, dat betekent wanneer men van Godswege iets tegen de mensen zegt. Vaak heeft men ook totaal ongegronde angst. Dus, wij willen niemand ontmoedigen, wij willen jullie juist moed geven.

B) De hoofdbedekking van de vrouw in de samenkomsten van de gemeente

Contra hoofdbedekking in de gemeente

Zoals al aangeroerd is, moeten wij de vraag stellen of de verzen 5 en 10 op de samenkomsten van de gemeente toegepast moeten worden. Wat ons heel zeker lijkt, is dat wij dit gedeelte niet tot de samenkomsten van de gemeente kunnen beperken. Weliswaar zou een vrouw kunnen argumenteren dat het bidden en profeteren op hoorbare uitingen toegepast zou moeten worden. Hoe wil men ook in de geest of in stilte profeteren? Dat mag bij het bidden functioneren, maar met het profeteren wordt dat toch wel moeilijk.

Verder wordt tegen de hoofdbedekking in de dienst nog het culturele aspect aangevoerd, maar dat hebben we al eerder weerlegd. Helaas stelt men in de praktijk vaak vast dat diegenen die tegen hoofdbedekking in de dienst zijn, dit niet uit Bijbelse overtuiging zijn, maar het eenvoudig niet meer van deze tijd vinden. Dit gevaar is natuurlijk op vele terreinen van ons Christelijk leven groot; of we nu man of vrouw zijn, wij moeten ons steeds afvragen in hoeverre wij ons door de tijdgeest in plaats van door de Geest van God laten leiden.

Pro hoofdbedekking in de gemeente

Er zijn drie argumenten tegen dit "Contra hoofdbedekking in de gemeente" aangevoerd:

- Dat een zuster, naar men hoopt, in stilte bidt in de samenkomst van de gemeente.
- Omdat zij de liederen meezingt die vaak een gebedskarakter dragen, zij daardoor toch ook bidt.
- Dat, wanneer een broeder een gebed uitspreekt, hij dit doet als mond van de gemeente en zij daardoor meebidt en het door het hardop uitgesproken 'Amen' bekrachtigt.

Opmerkingen over deze argumenten van de contra-zijde:

Tegen punt 1 kan men aanvoeren dat een zuster toch zeker bij haar dagelijkse arbeid vaker in stilte bidt, en zij dan toch ook daar - dus zekerheidshalve altijd - een hoofdbedekking zou moeten dragen. Wie punt 1 verdedigt, moet, om consequent te zijn, de hele dag een hoofdbedekking dragen. Dat kan toch niet naar de gedachten van God zijn, omdat de apostel Paulus dan niet de beperking gegeven zou hebben "wanneer zij bidt of profeteert". De opmerking zou overbodig geweest zijn, wanneer de vrouwen sowieso de hele dag het hoofd bedekken moesten. Anderzijds weten wij dat onze Heer voortdurend in gemeenschap met Zijn God en Vader was, en toch lezen wij van speciale tijden, waar Hij in gebed was. Zo lezen wij bijvoorbeeld ook van Daniel dat hij driemaal daags bad. Wij moeten hier dus ook oppassen dat wij niet in de val lopen een argument bewust tot in het absurde door te voeren.

Tegen punt 2 kan men aanvoeren dat het zingen van liederen toch anders in de Schrift ook gescheiden van het bidden besproken wordt.

Tegen punt 3 kan men aanvoeren dat wij het niet duidelijk in de Schrift vinden, dat wanneer een broeder bidt hij dit principieel doet als mond van de gemeente. Weliswaar vinden we een voorbeeld in de Schrift dat het zeker zo kan zijn. Zo

vinden we in het boek Handelingen de aanwijzing, dat door de gemeente een voortdurend gebed tot God omhoog steeg. Dat wijst daarop dat dit soort gebeden in de gemeente gevonden worden. Maar het is natuurlijk geen bewijs dat dit altijd bij ieder gebed van een broeder zo moet zijn. Maar de gedachte aan de priesterdienst van de gelovigen brengt ons ertoe, een representatie-karakter in vele diensten/gebeden van de broeders in de gemeente te onderkennen. Wij geven toe dat wij ons hier heel duidelijk op het gebied van conclusies bewegen.

Verdere argumenten pro hoofdbedekking in de gemeente

Toch zijn er verdere argumenten die voor de hoofdbedekking van de vrouw in de gemeente pleiten. Een ervan luidt in vers 10: "Daarom behoort een vrouw een macht op haar hoofd te hebben ter wille van de engelen". In verbinding met het onderwijs van de Efezebrief, namelijk dat de engelen in de gemeente de veelvoudige wijsheid van God zien, moesten zij dan ook — in het bijzonder wanneer men als gemeente samenkomt — kunnen zien hoe de vrouwen door het dragen van een hoofdbedekking uitdrukking geven aan haar instemming met de scheppingsordening van God. Hoewel het bestaan van de gemeente niet afhankelijk is van het samenkomen, is het toch zo dat het karakter van de gemeente in het bijzonder dan duidelijk wordt, wanneer men 'als gemeente' samenkomt. De gedachte dat de zusters dan een bijzonder teken voor de engelen moeten hebben, past zeker in deze samenhang.

Een verdere gedachte in dit verband is dat het zich bij het bidden en profeteren om twee steunpunten van het Christelijk geloof handelt. Bij het bidden wenden wij ons tot God en bij het profeteren wenden wij ons door God tot de mensen. Daarom is de gedachte niet van de hand te wijzen dat alle handelingen die ergens daartussen liggen, dan eveneens daarbij ingesloten zijn. Daartoe zou dan ook het bezoek aan de samenkomsten, het broodbreken, het zingen van geestelijke liederen enzovoorts, behoren.

Een ander argument zou kunnen zijn dat het Hoofd van de man tenslotte Christus is (vers 3), waarom de man zijn hoofd niet bedekken moet (overigens in tegenstelling tot de Joden, waar de mannen bij religieuze verplichtingen steeds een hoofdbedekking hadden, wat wel daaraan lag dat Christus nog niet geopenbaard was); en dat het hoofd van de vrouw de man is. Juist in de gemeente, waar Christus immers het Hoofd is, moet niet het hoofd van de vrouw, dus de man, gezien worden; daarom dan ook de conclusie: "laat zij zich dan dekken".

Ook - aan het vorige argument aanknappend - is de vrouw de heerlijkheid van de man (vers 7); en juist in de gemeente moet niet de heerlijkheid van de man gezien worden, maar alleen de heerlijkheid van de Heer Jezus. Ook wordt het lange haar van de vrouw haar "eer" genoemd (vers 15). Hier wordt voor "eer" hetzelfde Griekse woord gebruikt als eerder voor "heerlijkheid". Dus kan men ook zeggen dat het lange haar van de vrouw haar "heerlijkheid" is. Zo zou men hier ook kunnen argumenteren dat in de gemeente de heerlijkheid van de vrouw niet gezien moet worden, maar alleen de "heerlijkheid" van de Heer. Hem alleen komt toe alle "eer".

De vrouw is bovendien steeds het beeld van de gemeente. De Heer Jezus heeft de gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven, lezen wij in Efeze 5. Daar staat dat de man zijn vrouw moet liefhebben, evenals Christus de gemeente. Het is dus duidelijk dat de vrouw een beeld van de gemeente vormt. En omdat de gemeente steeds haar onderdanigheid tegenover haar Hoofd duidelijk moet maken, zo toont de vrouw ook - in het bijzonder wanneer wij als gemeente samenkomen - haar onderdanigheid omdat zij haar hoofd bedekt.

Deze argumenten zijn natuurlijk in de eerste plaats conclusies en dat moeten wij eerlijkshalve daaraan toevoegen. Naar onze overtuiging zijn deze conclusies echter volledig in overeenstemming met andere Bijbelplaatsen en zijn ze zeker eerder tot eer van de Heer dan tot oneer. Een ding staat vast: wanneer de vrouw zich bedekt in de gemeente, kan zij niet iets

verkeerd doen en staat zij aan de veilige kant om de Heer niet te bedroeven. Ook het argument dat ongelovigen zich eventueel afgestoten zouden kunnen voelen, wordt door sommige opwekkingsbewegingen weerlegd, waar vele mensen tot geloof kwamen, hoewel men in deze gemeenten aan de hoofdbedekking van de vrouw vasthield (en dat ook in onze tijd!).

C) De hoofdbedekking van de vrouw bij het persoonlijk gebed

Vele uitleggers geloven dat het in dit gedeelte slechts gaat om openbaar bidden, en dat dit voorschrift niet van toepassing is wanneer een vrouw geheel persoonlijk voor haar God staat en bidt. Hoofdargument daarvoor is dat profeteren eigenlijk alleen in het openbaar gebeuren kan, en ten tweede dat het de apostel Paulus erom ging die gevallen te bespreken waar de vrouw de plaats van de man inneemt (waar zij dus openlijk bidt of profeteert, wat in eerste linie de opdracht van de man is — zie 1 Timotheus 2:1). En dat is immers bij persoonlijk gebed uitgesloten.

Anderen houden dit voor een niet bewijsbare en niet acceptabele beperking. Ook diegenen die in het bidden en profeteren van de vrouw, zoals boven al genoemd is, de steunpunten van ons Christelijk handelen zien, geloven dat de vrouw zich bij zulk bidden en profeteren — persoonlijk of openbaar — moet bedekken.

6. SLOT

Onze wens was het enkele punten die voor dit onderwerp belangrijk zijn, ter overweging te geven. Iedere gelovige vrouw behoort ernstig voor de Heer te overwegen hoe zij aan de geciteerde verzen uit 1 Korinthe 11 het beste recht doet. Daartoe kunnen de hierboven onderzochte argumenten een hulp zijn. Ons doel is niet eisen te stellen of wetten te verordenen die wij niet ondubbelzinnig in de Schrift kunnen terugvinden. Toch houden wij iedere lichtvaardigheid in deze vragen, die de scheppingsordening van God raken, voor nalatigheid; en wij willen anderen bemoedigen aan de gedachten van God te beantwoorden, in plaats van dit thema met een paar, nogal bedenkelijke argumenten van de tafel te vegen.

Het geeft ook te denken dat in de hele kerkgeschiedenis tot de 20e eeuw hierover helemaal geen problemen waren: de vrouwen droegen allemaal hoofdbedekking. Nu nog ziet men dat oudere vrouwen die naar de kerk gaan de hoed niet in de garderobe afdoen. De oudere mannen daarentegen doen hun hoed wel in de garderobe af — de jonge mannen laten de in de mode gekomen petten/caps bij het bidden echter vaak op. Deze eigenaardigheid zou ook eens kritisch overdacht moeten worden, want Gods Woord zegt duidelijk dat de man zijn hoofd bij het bidden niet moet bedekken. Wij wensen iedere lezer, dat hij zich in deze vragen door de Geest van God en niet door de tijdgeest laat leiden.